

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. v právní věci žalobkyně: **J.M.**, zastoupené JUDr. Ing. M. M., obecným zmocněncem, bytem jako žalobkyně, proti žalovanému **Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy** se sídlem Karmelitská 7, Praha 1, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 2.12.2014 č.j. MSMT-38710/2014-2, ve věci uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ze dne 2.12.2014 č.j. MSMT-38710/2014-2 a rozhodnutí Ostravské univerzity v Ostravě ze dne 3.9.2014 č.j. OU-71264/POD-2014 se **zrušují** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 3.000,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se domáhala přezkoumání výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Ostravské univerzity v Ostravě ze dne 3.9.2014 č.j. OU-71264/POD-2014, jímž byla zamítnuta její žádost o uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání.

Žalobkyně namítla:

- 1) Rozhodnutí 1.stupně je nicotné, když ho vydal rektor, nikoli vysoká škola. Rozhodnutí 2.stupně je rozporné (možná též nicotné), když uvádí, že jde o rozhodnutí o odvolání proti rozhodnutí Ostravské univerzity, což není pravda, neboť rozhodnutí vydal rektor Ostravské univerzity.
- 2) V 1.stupni rozhodoval nepříslušný orgán. Žalobkyně podala žádost Univerzitě Karlově v Praze, ta měla o její žádosti meritorně rozhodnout, místo toho vyslovila nepříslušnost a postoupila věc Ostravské univerzitě. Žalobkyně namítla tuto nezákonnost v odvolání proti rozhodnutí Ostravské univerzity, žalovaný k tomu tvrdil, že tento úkon byl proveden v podstatě v zájmu žalobkyně. Podle žalobkyně však žádný zákon nesvěřuje uznávacímu orgánu pravomoc měnit předmět uznávacího řízení vymezený v žádosti.
- 3) Nedostatečné zjištění skutkového stavu.
- 4) Nesprávné právní posouzení.
- 5) Další vady v rozhodnutí obou stupňů, a to nesprávně uvedené jméno žalobkyně (J. V. M.) namísto správného J. M., a dále to, že ve výrocích rozhodnutí není uvedeno, o jakém zahraničním vysokoškolském vzdělání se rozhodovalo ani v jakém oboru bylo o uznání žádáno.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. K námitce nicotnosti poukázal na § 89 a § 90 zákona č. 111/1998 Sb., v příslušném znění (dále jen zákon o vysokých školách), k námitce nepříslušného orgánu 1.stupně poukázal na § 12 zákona č. 500/2004 Sb., v platném znění (dále jen správní řád).

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Z obsahu správního spisu soud zjistil k žalobní námitce 1), že v záhlaví rozhodnutí správního orgánu 1.stupně ze dne 3.9.2014 je uvedeno, že rozhodl rektor Ostravské univerzity, rozhodnutí je podepsáno rektorem Ostravské univerzity, rozhodnutí obsahuje razítko a logo Ostravské univerzity. Ve výroku napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 2.12.2014 je uvedeno, že se zamítá odvolání proti rozhodnutí Ostravské univerzity v Ostravě.

Nejvyšší správní soud (dále jen NSS) uvedl k tomuto tématu v rozsudku ze dne 21.6.2016 č.j. 9 As 286/2015-60, že *dle § 89 odst. 1 písm. b) zákona o vysokých školách osvědčení o uznání vysokoškolského vzdělání nebo jeho části v České republice vydává veřejná vysoká škola. Zákon o vysokých školách tak zakládá věcnou příslušnost veřejné vysoké školy k rozhodování o žádostech o uznání vzdělání. To potvrzuje i § 90 odst. 1 zákona o vysokých školách, dle něhož „[v]e věcech uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace veřejnou vysokou školou rozhoduje rektor.“ Citované ustanovení spoluzakotvuje věcnou příslušnost veřejné vysoké školy pro věci uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace a současně určuje, který orgán vysoké školy (zde rektor) ve věcech uznání rozhoduje. Ve vztahu k rektorovi jde o funkční příslušnost... funkční nepřislušnost nemůže být důvodem nicotnosti podle § 77 odst. 1 správního řádu. Tu může způsobit jen nedostatek příslušnosti věcné. S případným nedostatkem funkční příslušnosti je pak spojována „pouze“ nezákonnost rozhodnutí, nikoli nulita, k níž je soud povinen přihlížet ex officio. V daném případě je zcela zřejmé, že rozhodnutí ze dne 3.9.2014 splňuje požadavky zákona o vysokých školách týkající se věcné a funkční příslušnosti a nelze jej považovat za nicotné pouze kvůli formulaci (rektor rozhodl/univerzita rozhodla). Žalobní námitku 1) soud nepovažuje za důvodnou.*

Z obsahu správního spisu soud zjistil k žalobní námitce 2), že žalobkyně podala v roce 2007 žádost o uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace, a to Univerzitě Karlově, 3.lékařské fakultě. Uvedla, že absolvovala Běloruskou státní lékařskou univerzitu v Minsku, studijní program Zdravotní prevence, o uznání žádá za účelem výkonu zaměstnání v ČR jako lékař-hygienik, epidemiolog. K žádosti připojila mj. porovnání obsahu studia na Běloruské státní lékařské univerzitě a na Univerzitě Karlově v Praze. V roce 2014 žalobkyně požádala Univerzitu Karlovu o „dokončení nostrifikačního řízení v oboru všeobecné lékařství“, načež Univerzita Karlova vydala 3.7.2014 usnesení podle § 12 správního řádu, jímž postoupila žalobkyninu žádost Ostravské univerzitě v Ostravě, s odůvodněním, že Univerzita Karlova není správním orgánem věcně příslušným k řízení, když neuskutečňuje žádný magisterský studijní program v oblasti zdravotní prevence a hygieny, kdežto Ostravská univerzita realizuje studijní programy zaměřené na ochranu veřejného zdraví. Žalobkyně vyjádřila nesouhlas s postoupením v dopise adresovaném Ostravské univerzitě. Ostravská univerzita rozhodnutím ze dne 3.9.2014 zamítla žalobkyninu žádost, žalobkyně se proti rozhodnutí odvolala, žalovaný zamítl její odvolání napadeným rozhodnutím ze dne 2.12.2014. V odůvodnění uvedl k postoupení věci Ostravské univerzitě, že tento úkon byl proveden v podstatě ve prospěch žadatelky, protože Univerzita Karlova zjistila, že žadatelka nesplňuje kritéria pro uznání v oboru všeobecného lékařství, a postoupením jí byla dána možnost uznání alespoň v jiném, obsahově bližším oboru.

Podle § 89 odst.1 zákona o vysokých školách, na žádost absolventa zahraniční vysoké školy vydá osvědčení o uznání vysokoškolského vzdělání nebo jeho části v České republice:

- a) ministerstvo, jestliže je Česká republika vázána mezinárodní smlouvou se zemí, kde je zahraniční vysoká škola zřízena a uznána, a ministerstvo je touto smlouvou k uznání zmocněno,
- b) v ostatních případech veřejná vysoká škola, která uskutečňuje obsahově obdobný studijní program.

Podle § 12 věty první správního řádu, dojde-li podání (§ 37) správnímu orgánu, který není věcně nebo místně příslušný, bezodkladně je usnesením postoupí příslušnému správnímu orgánu a současně o tom uvědomí toho, kdo podání učinil (dále jen "podatel").

Judikatura NSS se v souvislosti s uznáváním zahraničního vysokoškolského vzdělání zabývala případy, kdy žadatel podal více žádostí – na více vysokých škol v ČR. Soud připomíná především rozsudek NSS ze dne 23.3.2017 č.j. 1 As 98/2016-75 (a jemu předcházející rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 2.3.2016 č.j. 9 A 167/2012-268), z něhož vyplývá, že předmětem řízení je uznání konkrétního vzdělání žadatele, totožnost předmětu řízení je dána tím, že má být obecně uznáno, zda konkrétní zahraniční vzdělání je rovnocenné. Není podstatné, jak konkrétně probíhá proces uznání, za předmět řízení nelze považovat způsob, jakým správní orgán rozhoduje. Žadatel tedy nemůže podat žádost o uznání u několika správních orgánů (řízení o později podaných žádostech budou zastavena pro překážku věci zahájené), ale pokud je jeho žádost jedním z příslušných správních orgánů zamítnuta, nebrání mu to v tom, aby postupně podal žádost u dalších příslušných správních orgánů (vysokých škol).

Z výše uvedeného tedy mj. vyplývá, že judikatura počítá s existencí většího počtu příslušných správních orgánů, z nichž si žadatel může zvolit, ke kterému podá žádost. V daném případě žalobkyně jednoznačně zvolila Univerzitu Karlovu, která je podle názoru soudu obecně vzato příslušným správním orgánem, neboť její součástí je lékařská fakulta. Univerzita Karlova proto nemohla postoupit žalobkyninu žádost s odkazem na § 12 správního řádu (když podání postupuje orgán, který není věcně nebo místně příslušný), a pokud tak učinila, zatížila řízení vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci. Žalovaný tento procesní postup schválil, čímž zatížil řízení další podstatnou vadou. Správními orgány tak nebyl respektován žalobkynin jednoznačný projev vůle, kdy zvolila jeden z příslušných správních orgánů, přicházejících v úvahu s ohledem na předmět řízení. Žalobní námitka 2) je důvodná.

S ohledem na důvodnost žalobní námitky 2) se soud nemohl zabývat meritem věci, tj. žalobními námitkami 3) a 4).

Pokud jde o žalobní námitku 5), pak její část směřující k nesprávně uvedenému jménu je poměrně obecná. Žalobkyně především neuvedla, z jakého důvodu považuje uvedení tzv. otcovského jména v rozhodnutí za nesprávné (a nikoli např. jen za nadbytečné) ani jaká její konkrétní práva tím byla podle jejího názoru porušena. Za důvodnou však lze považovat tu část námitky 5), týkající se nedostatečné konkretizace předmětu řízení. Jak totiž vyplývá z obsahu správního spisu, z výroku rozhodnutí ze dne 3.9.2014 ani z výroku napadeného rozhodnutí žalovaného není seznatelné konkrétní zahraniční vysokoškolské vzdělání, jehož uznání se žalobkyně domáhala, obsažen je pouze obecný odkaz na žádost (specifikována žadatelka a datum žádosti). Jak uvedl NSS již v rozsudku ze dne 23.2.2005 č.j. 3 Ads 21/2004, *výrok je částí rozhodnutí, ve které správní orgán vyjadřuje, jakým způsobem v projednávané věci rozhodl. Výrok musí být jasný a srozumitelný, přesný a určitý, neboť jen on je závazný a právní moci schopný.*

Z výroku musí být patrné, co bylo předmětem rozhodování a na základě jakého ustanovení a právního předpisu správní orgán rozhodl.

Soud v souladu s § 76 odst.1 písm.c) s.ř.s. zrušil bez jednání napadené rozhodnutí žalovaného pro podstatné porušení ustanovení řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení v souladu s § 78 odst.4 s.ř.s. Soud zároveň z důvodu hospodárnosti zrušil i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo (§ 78 odst.3 s.ř.s.). Právním názorem, který soud vyslovil, je správní orgán v dalším řízení vázán (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

Žalobkyně byla s žalobou úspěšná, soud proto v souladu s § 60 odst.1 s.ř.s. zavázal žalovaného zaplatit jí náhradu nákladů řízení, které tvoří zaplacený soudní poplatek.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 16. června 2017

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu